УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум 26. 9.2016.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

Научно-наставно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду,7.9.2016

Одлуком бр. 2222/1 од 7.9.2016. Научно-наставног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности доктората ЛИНГВОКУЛЬТУРОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ОБУЧЕНИЯ РУССКОМУ ЯЗЫКУ СТУДЕНТОВ-ФИЛОЛОГОВ В ЛИВИЙСКОЙ АУДИТОРИИ (ЛИНГВОКУЛТУРОЛОШКИ АСПЕКТИ НАСТАВЕ РУСКОГ ЈЕЗИКА ЗА СТУДЕНТЕ ФИЛОЛОГИЈЕ У ЛИБИЈСКОЈ ГОВОРНОЈ И СОЦИОКУЛТУРНОЈ СРЕДИНИ), кандидат Али Лахвал.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. Др Ксенија Кончаревић, ред. проф., ужа научна област Русистика, 8.4.2008, Филолошки факултет Универзитета у Београду
2. Др Јелена Гинић, доцент, ужа научна област Русистика, 18.11.2014, Филолошки факултет Универзитета у Београду
3. Др Вера Белокапић-Шкунца, ванр. проф. у пензији, ужа научна област Русистика, 23.3.2010. Филолошки факултет Универзитета у Београду
4. Кликните да бисте почели унос текста.
5. Кликните да бисте почели унос текста.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Али Лахвал рођен је 22.2.1968. у Аси, Либија. Основне студије руског језика и књижевности завршио је 1991. на Филолошком факултету Универзитета у Триполију, а мастер студије 2004. у Институту за руски језик „А. С. Пушкин“ у Москви са темом „Конфронтационо-лингвокултуролошки метод усвајања руске фразеологије на филолошким студијама у Либији“. У Москви је на постдипломским студијама боравио од 2001. до 2004.Предавач је на Филолошком факултету у Триполију.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Кандидат не поседује објављене радове, али је у оквиру докторских студија положио све испите и израдио све предвиђене самосталне истраживачке радове.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидат Али Лахвал испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

НАПОМЕНА: Кликните да бисте почели унос текста.

За ментора је предложен/а др Ксенија Кончаревић, редовни професор Филолошког факултета у Београду, Катедра за славистику..

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. Говор православних клирика и верника у српској језичкој и социокултурној средини (екстралингвистички оквир и системско-структурална анализа). Socjolingwistyka, Kraków, бр. 27, 2013, 55-67. ERIH, 0208-6808 (часопис Пољске академије наука) М 23 - 3
2. О неким социолингвистичким аспектима пасторалне комуникације. - Socjolingwistyka, Kraków, бр. 28, 2014, 187-202. (ERIH, 0208-6808 (часопис Пољске академије наука) М 23 - 3
3. Асоцијативни речници као извор за проучавање религиозности у постатеистичким друштвима источне и југоисточне Европе (на материјалу речника руског и српског језика)“, *Socjolingwistyka*, 29 (2015), 171-190. (ERIH, 0208-6808 (часопис Пољске академије наука) М 23 – 3
4. „Српска теолингвистика данас: истраживачки проблеми и резултати“, *Јужнословенски филолог*, књ. 82, св. 1-2 (2016) 159-186. ERIH . М 23 – 3
5. „Конфронтациона теолингвистика словенских језика: правци истраживања“, *Теолингвистичка проучавања словенских језика = Theolinguistic Studies of Slavic Languages*, уред. Ј. Грковић-Мејџор и К. Кончаревић, Београд: САНУ – Одељење језика и књижевности (Српски језик у светлу савремених лингвистичких теорија, књ. 5) 2013, 129-152. М 14 – 4
6. „Норме вербалног комуникацијског понашања у православном социолекту руског и српског језика“, у: А. К. Гадомски, К. Кончаревић (уред.), *Теолингвистика: међународни тематски зборник радова = Теолингвистика: международный тематический сборник статей,* Београд: Православни богословски факултет, Институт за теолошка истраживања 2012, 102-115. М 14 – 4
7. „О генези једне интерпретације мотивисаности језичког знака у филологији и теологији *Pax Slavia Orthodoxa*“, [У:] Љ. Поповић, Д. Војводић, М. Номаћи (уред.), *У простору лингвистичке славистике = Inside the Space of Slavic Linguistics = В пространстве лингвистической славистики*. Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2015, 431-444. М 14 – 4
8. Grafijsko-ortografska obeležja sakralnog diskursa u srpskom jeziku u poredjenju sa ruskim (sociolingvistički pristup)“, у: B. Brehmer, B. Golubović (Hrsg.), *Serbische und kroatische Schriftlinguistik. Geschichte, Perspektiven und aktuelle Probleme*, Verlag Dr. Kovač, Hamburg 2010, 103-113. М 14 – 4
9. Културолошки садржаји у најстаријој српској хрестоматији за учење руског језика (*Руска читанка* Ј. Павловића из 1873)“, [У зб.]: Љ. Суботић, И. Живанчевић-Секеруш (уред.), *Пети међународни интердисциплинарни симпозијум ‘Сусрет култура’*, књ. I (Философски факултет Универзитета у Новом Саду, Нови Сад, 1.12.2009), Нови Сад: Философски факултет 2010, 205-211. М 31 – 3
10. „Књижевни текст као извор за проучавање српске сакралне комуникативне културе (лингвистички и лингводидактички аспекти)“. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, књ. 40/1 (2011), 493-503. М 51 - 2

Комисија сматра да проф. др Ксенија Кончаревић испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област Социолингвистика.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулације назива тезе (наслова)

Комисија закључује да је радни назив тезе ЛИНГВОКУЛЬТУРОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ОБУЧЕНИЯ РУССКОМУ ЯЗЫКУ СТУДЕНТОВ-ФИЛОЛОГОВ В ЛИВИЙСКОЙ АУДИТОРИИ (ЛИНГВОКУЛТУРОЛОШКИ АСПЕКТИ НАСТАВЕ РУСКОГ ЈЕЗИКА ЗА СТУДЕНТЕ ФИЛОЛОГИЈЕ У ЛИБИЈСКОЈ ГОВОРНОЈ И СОЦИОКУЛТУРНОЈ СРЕДИНИ) **прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.**

2. предмета (проблема) истраживања

Опис теме: Предмет дисертационог истраживања јесу проблеми лингвокултурологије у настави руског језика за студенте филологије у либијској говорној и социокултурној средини, тачније, питања критеријума одабира језичке грађе са културном компонентом, принципи њене презентације и увежбавања, као и питања дидактичког транспоновања руске националне комуникационе културе у либијској средини.

Садржај наставе лингвокултурологије, односно састав лингвокултуролошког минимума диктиран је циљевима и задацима наставе. У савременој, комуникативно оријентисаној настави, посебно на највишем нормативном нивоу – студијама филологије - поставља се циљ практичног овладавања свим компонентама лингвокултуролошког нивоа језика: (1) узусом, (2) говорном етикецијом, (3) номинационим и релационим јединицама са културном компонентом, као и (4) невербалним знацима, у које спадају гестови, мимика, обичаји у свакодневном понашању. Највећу дозу лингвокултуролошке информације носе тзв. номинативне јединице језика – лексика, у првом реду безеквивалентна и лексика са конотацијом, историзми, архаизми, позајмљенице, затим фразеологија, афористика, паремиологија, ономастика. Поред тога, социокултурна компетенција подразумева и темељно упознавање са правилима, традицијама, нормама, средствима аутентичног комуникационог понашања изворних говорника руског језика како би студент филологије адекватно реаговао на комуникационе радње саговорника и како у сопственом изражавању не би допуштао грешке изазване интерференцијом матерње комуникационе културе. У том смислу, предмет истраживања, поред већ поменутих лингвокултурема различитих нивоа, били би норме, традиције и средства руског националног комуникационог понашања као предмет дидактичког транспоновања у либијској говорној и социокултурној средини са ситуационог, аспекатског и параметарског становишта.

.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију од 250 библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице најзначајније за истраживање:

А. ОПШТА И МЕТОДОЛОШКА ПИТАЊА ЛИНГВОКУЛТУРОЛОГИЈЕ И ЊЕНОГ ДИДАКТИЧКОГ ТРАНСПОНОВАЊА

Верещагин, Е.М., Костомаров, В.Г. *Язык и культура*. *Лингвострановедение в преподавании русского языка как иностранного.* Методическое руководство. Изд. 4-е, перераб. и доп. Русский язык, Москва 1990.

Воробьев В. В. Лингвокультурология: теория и методы. — М., 1997.

Лучинина Е. Н. Лингвокультурология в системе гуманитарного знания // Тверской государственный университет. Критика и семиотика. Вып. 7, 2004.

Маслова В. А. Лингвокультурология: Учебное пособие для студентов высших учебных заведений. — М., 2001.

Воркачёв С. Г. Лингвокультурология, языковая личность, концепт: становление антропоцентрической парадигмы в языкознании // Филологические науки. — 2001. — № 1.

Зиновьева Е. И., Юрков Е. Е. Лингвокультурология: теория и практика. — СПб.: "Издательский дом «МИРС», 2009. — 291 с.

Б. Лингвокултуреме различитих језичких нивоа

1. Алпатов В.М. История лингвистических учений. Изд. 3. М.: Языки русской культуры, 2001.
2. Апресян Ю.Д. Интегральное описание языка и системная лексикография. М.: Школа «Языки русской культуры», 1995.
3. Арутюнова Н.Д. Типы языковых значений. Оценка, событие, факт. М: Наука, 1988.
4. Арутюнова Н.Д. Язык и мир человека. М.: Языки русской культуры, 1999.
5. Березович Е.Л. Язык и традиционная культура. М.: Индрик, 2007.
6. Букринская И.А., Голубева Н.Л., Кармакова О.Е. и др. Язык русской деревни. Шк. диал. атлас. М.: Аспект Пресс, 1994.
7. Вежбицкая А. Язык. Культура. Познание. М.: Русские словари, 1996.
8. Вежбицкая А. Понимание культур через посредство ключевых слов. М., 2001.
9. Виноградов В.В. История слов. М., 1999.
10. Григорьева С.А., Григорьев Н.В., Крейдлин Г.Е. Словарь языка русских жестов. Москва – Вена: Языки русской культуры, Wiener Slawistischer Almanach, Sb 49, 2001.
11. Звегинцев В.А. История языкознания XIX–XX веков в очерках и извлечениях. Ч. 1. М.: Просвещение, 1964.
12. Капанадзе Л.А. Голоса и смыслы. Избранные работы по русскому языку. М., 2005.
13. Караулов Ю.Н. Русский язык и языковая личность. М.: Наука, 1987.
14. Китайгородская М.В., Розанова Н.Н. Русский речевой портрет. М., 1995.
15. Китайгородская М.В., Розанова Н.Н. Речь москвичей.
16. Кобозева И.М. Лингвистическая семантика. М.: Эдиториал УРСС, 2000.
17. Крысин Л.П. Современный русский язык. Лексическая семантика. Лексикология. Фразеология. Лексикография. М.: Academia, 2007.
18. Маслова В.А. Введение в когнитивную лингвистику. Изд. 4. М.: Флинта – Наука, 2008.
19. Никитина С.Е. Устная народная культура и языковое сознание. М.: Наука, 1993.
20. Никитина С.Е., Кукушкина Е.Ю. Дом в свадебных причитаниях и духовных стихах. Опыт тезаурусного описания. М., 2000.
21. Новый объяснительный словарь синонимов. Вып. 1–3. М.: Языки русской культуры, Языки славянской культуры, 1997–2003.
22. Постовалова В.И. Язык как деятельность. Опыт интерпретации концепции В. Гумбольдта. М.: Наука, 1982.
23. Потебня А.А. Мысль и язык. Любое издание.
24. Потебня А.А. Эстетика и поэтика. М.: Искусство, 1976.
25. Россия. Большой лингвострановедческий словарь. М.: АСТ–Пресс книга, 2007.
26. Степанов Ю.С. Константы. Словарь русской культуры. М.: Школа «Языки русской культуры», 1997.
27. Телия В.Н. Русская фразеология. Семантический, прагматический и лингвокультурологический аспекты. М., 1996.
28. Формановская Н.И. Речевой этикет и культура общения. М. 1989.
29. Язык и личность. М.: Наука, 1989.

В. ТЕОРИЈА КОМУНИКАЦИОНЕ КУЛТУРЕ

1. Стернин И.А. Очерк русского коммуникативного поведения. Галле. 1989. 59 с.
2. Стернин И.А. Модели описания коммуникативного поведения. Воронеж, 2000. 27 с.
3. Русское и финское коммуникативное поведение. Вып. 1. /Ред.И.А.Стернин. Воронеж, 2000.100с.
4. Лемяскина Н.А., Стернин И.А.. Коммуникативное поведение младшего школьника. Воронеж, 2000. 12,2 п.л.
5. Русское и финское коммуникативное поведение. Вып.2. /Ред.И.П.Лысакова, И.А.Стернин. С-Пб., 2001.162 с.
6. Стернин И.А., Шилихина К.М. Коммуникативные аспекты толерантности. Воронеж, 2001.
7. Очерк американского коммуникативного поведения. /Ред. И.А.Стернин, М.А.Стернина. Воронеж, 2001.

8. Американское коммуникативное поведение. /Ред. И.А.Стернин, М.А.Стернина. Воронеж, 2001.
9. Русское и финское коммуникативное поведение. Вып.3. /Ред. И.А.Стернин. Воронеж, 2002.181 с.
10. Русское и французское коммуникативное поведение. Вып.1. /Ред. И.А.Стернин, Р.А.Ермакова. Воронеж, 2002.135с.
11. Русское и китайское коммуникативное поведение. Вып.1. /Ред. И.А.Стернин. Воронеж, 2002.76 с.
12. Русское и немецкое коммуникативное поведение. Вып. 1. /Ред.И.А.Стернин, Х.Эккерт. Воронеж, 2002.180 с.
13. Прохоров Ю.Е., Стернин И.А. Русское коммуникативное поведение. М., 2002. 277 с.
14. Стернин И.А., Ларина Т.В., Стернина М.А. Очерк английского коммуникативного поведения. Воронеж. 2003. 184 с.
15. Sternina M., Sternin I. Russian and American Communicative Behavior. Voronezh, 2003. 93p.
16. Возрастное коммуникативное поведение. Вып.1./ Ред.И.А.Стернин, К.Ф.Седов. Воронеж, 2003. 252 с.
17. Коммуникативное поведение. Вып. 17. Вежливость как коммуникативная категория. Воронеж, 2003.172 с.
18. К. Кончаревић, Сакрална комуникација: норме, традиције, средства. Београд, 2013.

Г. ПРИМЕЊЕНИ АСПЕКТИ ЛИНГВОКУЛТУРОЛОГИЈЕ СА ПОСЕБНИМ ОСВРТОМ НА РУСКО-АРАПСКЕ МЕЂУЈЕЗИЧКЕ И МЕЂУКУЛТУРНЕ ОДНОСЕ

1. Амна Ахмед Абдалла. Национально-культурное своеобразие русской и арабской фразеологии. Дис... канд. филол. Наук. - М. 1998.
2. Ашукин Н. С., Ашукина М. Г. Крылатые слова: Литературные цитаты, образные выражения. 3-е изд., доп. - М. , 1966.
3. Бельчиков Ю.А. Предисловие к первому изданию // Яранцев Р.И. Словарь по русской фразеологии. - М. 1985.
4. Большая советская энциклопедия. - М. 1973.
5. Быстрова Е.А. , Окунева А.П. , Шанский Н.М. Учебный фразеологический словарь. - М. 1998.
6. Верещагин Е.М. , Костомаров В.Г. Лингвострановедение и принцип коммуникативности в преподавании русского языка как иностранного. - В кн.: МАПРЯЛ. Современное состояние и основные проблемы изучения и преподавания русского языка и литературы. (Доклады советской делегации на международном конгрессе преподавателей русского языка и литературы) М. Русский язык. 1982.
7. Верещагин Е. М. , Костомаров В. Г. Национально-культурная семантика русских фразеологизмов. В кн.: Словари и лингвострановедение. - М. РЯ. 1982.
8. Верещагин Е.М. , Костомаров В.Г. Об учебном лингвострановедческом словаре безэквивалентной лексики. (Лингвострановедческий аспект преподавания русского языка иностранцам). - М. 1974.
9. Верещагин Е.М. , Костомаров В.Г. Язык и культура: Лингвострановедение в преподавании русского языка как иностранного. - М. 1990.
10. Виноградов В. В. Основные понятия русской фразеологии как лингвистической дисциплины // Избранные труды. Лексикология и лексикография. - М., 1977.
11. Дэвидсон Д. , Митрофанова О.Д. Функционирование русского языка: методический аспект. Пленарный доклад на УII конгрессе МАПРЯЛ (русский язык и литература в общении народов мира : проблемы функционирования и преподавания). - М. 1990.
12. Коран (воспроизведенное издание 1907г.). В 2 т. Пер. С арабского. - М. 1990.
13. Кохтев Н.Н. , Розенталь Д.Э. Русская фразеология. 1990.
14. Кузнецов В.В. К вопросу о способах перевода образной фразеологии. // Сборник научных трудов молодых учёных. Вып. 2.Фразеология. - М. 1974.
15. Леонтьев А. А. Важнейшие проблемы сопоставления русского языка и языков Востока (В связи с задачами обучения русскому языку) // МАПРЯЛ. Международный симпозиум ‘‘ Актуальные проблемы преподавания русского языка в странах Азии, Среднего и Ближнего Востока’’ (Тезисы докладов). - М. 1972.
16. Мамонтов А.С. Язык и культура: сопоставительный аспект изучения русского языка. М. ИЯРАН, 2000.
17. Молочко Г.А. Лексика и фразеология русского языка. 1974.
18. Ожегов С. И. и Шведова Н. Ю. Толковый словарь русского языка. 4-е издание, дополненное. 8000 слов и фразеологических выражений. М. 1999.
19. Салих Ахмед Мохаммед. Контрастивные особенности семантики несвободных сочетаний русского языка, выражающих эмоции (на материале русского и арабского языков): Дис... канд. филол. наук. - М. 1993.
20. Солодуб Ю.П. , Альбрехт Ф.Б. Современный русский язык - лексика и фразеология современного русского литературного языка. - М. 2002.
21. Томахин Г.Д. , Фомин Б.Н. Проблематика сопоставительного лингвострановедения. В кн.: Научные традиции и новые направления в преподавании русского языка и литературы. МАПРЯЛ. - М. РЯ. 1986.
22. Тунси Мохсен. Лингвострановедческий анализ русских соматических фразеологизмов: Дис... канд. филол. наук. - М. 1984.

23. Ушаков В.Д. Опыт интерпретации образной основы некоторых коранических идиоматизмов. // Восток. - М. 1994, № 2.
24. Фавзи А. М. , Шкляров В.Т. Учебный русско-арабский фразеологический словарь (около 900 фразеологизмов). - М. 1989.
25. Фомина Н. Д. , Бакина М.А. Фразеология современного русского языка. 1985.
26. Фунг Чонг Тоан. Национально-культурная специфика русских фразеологизмов в сопоставлении с вьетнамскими в целях обучения русскому языку как иностранному: Дис... канд. пед. наук. - М. 1995.
27. Шанский Н. М. Лексикология современного русского языка. - М. Просвещение. 1972.
28. Шанский Н. М. , Быстрова Е. А. Словник и структура учебного фразеологического словаря русского языка. В кн.: Проблемы учебной лексикографии и обучение лексике. - М. РЯ. 1978.
29. Шарбатов Г. Ш. Русско-арабский учебный словарь. Издание второе, стереотинное с приложением очерка морфологии и фонетики русского языка. 16000 слов. М. 1979.
30. Шахсуварова Э. М. Лингвистические и методические аспекты описания фразеологии русского языка в целях обучения иностранных учащихся на начальном этапе. - М. 1983.
31. Якуба Балло. Принципы классификации и семантизации русских фразеологизмов (в контрастивном аспекте). - М. 1992.
32. Молотков А.И. Основы фразеологии русского языка /А.И.Молотков. – Л.: Наука, 1997.

33. Молочко Г.А. Лексика и фразеология русского языка / Г.А.Молочко. – Мн., 1994.

34. Реформатский А.А. Введение в языковедение /А.А.Реформатский. – М., 2002.

35. Яранцев Р.И. Русская фразеология: словарь-справочник / Р.И.Яранцев .– М.: Рус .я з ., 1997.

36. Абишева К. М. Образные лексико-фразеологические средства в публицистике Н.В. Шелгунова. /Актуальные вопросы русской лексикологии и терминологии. Алма- ата, 1986.

37. Авалиани Ю. Ю., Ройзенсон Л. И. О разграничении и вариантности в области фразеологических единиц //В выступлении на координационном совещании по фразеологии. -Баку, 1965.

38. Авезова Б. Фразеологические сочетания со словами, обозначающими органы человеческого тела. //Вестник Таджикского Госуниверситета. 1993 № 4.

39. Алехина А.И. Фразеологическая единица и слово. Минск, 1979.

40. Ашукин Н.С., Ашукина М.Г. Крылатые слова: литературные цитаты, образные выражения. 3-е изд., доп. М., 1966.

41. Бабкин А.М. Лексикографическая разработка русской-фразеологии. МЛ: Наука (Ленинградское отделение). - 1964.

42. Бабкин. А.М. Русская фразеология. Ее развитие и источники. Л, 1970.

43. Виноградов В.В. Основные типы лексических значений слова.// Вопросы языкознания. 1953, № 5.

44. Виноградов В.В. Язык художественного произведения // Вопросы языкознания, 1954, № 5.

45. Гранде Б.М. Курс арабской грамматики в сравнительно-историческом освещении. -М., 1963.

46. Григорян С.Н. Средневековая философия народов ближнего и среднего Востока. -М., 1966.

47. Жуков В.П. К вопросу многозначности фразеологизмов; // Вопросы^ фразеологии . Ташкент, 1965.

48. Жуков В. П. Семантика фразеологических оборотов; (Учебное; пособие для пед.институтов). М., 1978.

49. Звегинцев В.А. История арабского языкознания;; Краткий« очерк; /В.А. Звегинцев.- Москва: изд. Моск. ун-та;.1958.

50. Иванов В .В., Топоров5 В.II. Славянские языковые моделирующие семиотические системьг (древний;период); -

Москва, 1965.

51. Иванникова Е.А. Об основном признаке фразеологических единиц. / Проблемы фразеологии; Материалы и исследования. -М . JI.1964.

52. Истомина В.О. О фразеологической омонимии //Вопросы лексики и фразеологии современного русского языка. — Ростов на Дону: Изд. Ростовского Университета, 1968.

53. Кирсанова Н.А. Значение и структура фразеологической единицы. (Для студентов заочного отделения филолог. Университетов. Под редакцией О.Б Сиротининой). Саратов, 1979.

54. Ковтун Л.С. Древние словари как источники русской исторической лексикологии.

55. Козырев И.С. Современный русский язык: Фразеология и лексикография. Минск, 1979.

56. Копыленко М.М. Сочетаемость лексем в русском языке. // Учебное пособие для студентов. -М., 1973.

57. Кулибина Н.В. Методика лингвострановедческой работы над художественным текстом. М., 1987.

58. Ларин Б.А. История русского языка и« общее языкознание //Избранные работы. М., 1977.

59. Мокиенко В.М. Загадки русской фразеологии. -М., 1990. Молотков А.И. Фразеологизмы русского языка и принципы их лексикографического описания. - Фразеологический словарь русского языка. -М; 1967.

60. Молотков А.И. Основы фразеологии,русского языка. -Л: Наука, 1977.

61. Орлов А. Язык русских писателей. М. - Л., 1948.

62. Попов Р.Н. Методы исследования фразеологического состава языка. //Учебное пособие для студентов факультетов русского языка и литературы. Курск, 1976.

63. Русские пословицы и поговорки. Под. Редакцией В.П. Аникина. М., 1988.

64. Телия В. Н. Что такое фразеология. М., 1966.

65. Шанский Н.М. Фразеология современного русского языка. — М., 1963.

66. Шадрин Н.Л. Перевод фразеологических единиц и сопоставительная стилистика. - Саратов: Издательство Саратовского Университета, 1991.

67. Виноградов В. В. Основные понятия русской фразеологии как лингвистической дисциплины. – 1946 труды. Лексикология и лексикография – М., 1977.

68. Гаврин С. Г. фразеология современного русского языка – пермь – 1974.

69. Кунин А. В. Соотвенности ФЕ со словом // вопросы фразеологии – Самарканд 1970.

70. Телия В. Н. Что такое фразеология М., 1966.

71. Шанский Н.М. Фразеология совр. Русс. Яз. М.,1985.

72. «Русский язык как инославянский» - Славистическое общество Сербии., БЕЛГРАД – 2013г.

73. Амял Бади Яакув. Ливанские пословицы. Изучение и классификация. Триполи - Ливан. 1984.

74. Анис Фреха Арабско - английский словарь «Современные ливанские пословицы». Бейрут. 1974.

75. Али Мустафа Алмусрати. Ливийское общество через своих фразеологизмов. Триполи - Ливия. Второе издание 1972.

76. Словарь по русской фразеологии. - М. 1985, Яранцев Р.И.

77. Учебный фразеологический словарь. - М. 1998, Быстрова Е.А. , Окунева А.П. , Шанский Н.М.

78. Толковый словарь русского языка. 4-е издание, дополненное. 8000 слов и фразеологических выражений. М. 1999, Ожегов С. И. и Шведова Н. Ю.

79. Учебный русско-арабский фразеологический словарь (около 900 фразеологизмов). - М. 1989, Фавзи А. М. , Шкляров В.Т.

80. Русско-арабский учебный словарь Шарбатов Г. Ш. издание второе, стереотинное. с приложением очерка морфологии и фонетики русского языка. 16000 слов. М. 1979 .

81. Фразеологический словарь русс. яз. / под. ред молоткова М. 1986.

82. Михельсон М. И. Большой толково-фразеологический словарь. — 2004. (на основе трудов М. И. Михельсона, изданных в 1896—1912 гг., в совр. орф.)

83. Кузьмич В. Жгучий глагол — словарь народной фразеологии. — 2000.

84. Справочник по фразеологии. [ГРАМОТА.РУ 2010].

85. Быстрова Е. А. Учебный фразеологический словарь. — 1997.

86. Фразеологический словарь выражения чувств и эмоций.

87. Фёдоров А. И. Фразеологический словарь русского литературного языка. — 3-е изд. — 2008.

88. Федосов И. В. Фразеологический словарь русского языка. — 2003.

89. А. И. Фёдоров. Фразеологический словарь русского литературного языка (Москва: АСТ, 2008 г.).
90. Словарь А. К. Бириха, В. М. Мокиенко и Л. И. Степановой «Русская фразеология. Историко-этимологический словарь» (Москва: АСТ, 2007).

91. Словарь А. М. Мелеровича и В. М. Мокиенко «Фразеологизмы в русской речи. Словарь» (Москва: Русские словари, 1997).
92. Большой фразеологический словарь русского языка под ред. В. Н. Телии(Москва: АСТ-Пресс книга, 2006).

93. Фразеологический объяснительный словарь русского языка под. ред. А. Н. Баранова и Д. О. Добровольского (Москва: Эксмо, 2009).

94. Тематический словарь русской фразеологии —Словарь-тезаурус современной русской идиоматики под ред. А. Н. Баранова и Д. О. Добровольского (М.: Мир энциклопедий Аванта+, 2007).

95. Русско-арабский словарь. Борисов В.М. Более 42000 слов. Несколько тысяч иллюстративных примеров.: Под ред. В.М.Белкина. - Москва.: Издатель Валерий Костин, 2008.

96. Арабско-русский словарь. Баранов Х. К. Более 42000 словарных статей, несколько тысяч иллюстративных примеров.: под ред. В.А.Костина. – Москва.: Издатель Валерий Костин, 2007 г.

4. циљеви истраживања

Циљ дисертације јесте сагледавање и инвентаризација типолошких одлика наставе лингвокултуролошког аспекта руског језика у либијској говорној и социокултурној средини у јединству његових конституенти у филолошком профилу и у том склопу начела конструисања курикулума у димензијама опсега, дубине и редоследа наставних саджаја из области лингвокултурологије, као и лингводидактичког обликовања свих компонената структуре и садржаја уџбеника за дати профил. На нивоу текстотеке уџбеника циљ је уочавање релевантних начела

констуисања и експертизе прагматичних и пројективних лингвокултуролошких инструментално-практичних, теоријско-спознајних и инструктивних текстова, а на нивоу вантекстуалних компоненти – апаратуре организације усвајања, илустративног материјала и апаратуре оријентације у функцији усвајања лингокултурологије. На теоријско-концепцијском плану потребно је испитати у којој мери високошколски курикулум и уџбеници руског језика доприносе формирању социокултурне (лингвокултуролошке) компетенције студената филологије, односно да ли се приликом њиховог обликовања примењују адекватна конструкцијска решења, која задовољавају потребе студената из либијске говорне и социокултурне средине. Емпиријском анализом важећих наставних планова и програма, уџбеника и приручника за наставу руског језика у либијској средини (на филолошким факултетима) циљ је да се колико је у њима примењена палета конструкцијских решења чије би присуство допринело ефикаснијем транспоновању градива у складу са могућностима компрехензије студената из Либије, чији је матерњи језик арапски.

Хипотезе У раду се полази од следећих хипотеза: 1. постоји могућност научног заснивања глобалног модела система наставе лингвокултуролошког аспекта руског језика за филолошке факултете намењене носиоцима генетски и типолошки удаљеног арапског језика; 2. постоји неопходност узимања у обзир карактеристика либијске говорне и социкултурне средине при дидактичком обликовању структурних, садржајних и функционалних одлика курикулума и уџбеника у домену транспоновања лингвокултуролошких знања, 3. постоји неопходност модификовања извесних конструкцијских решења везаних за транспоновање лингвокултуролошких садржаја у курикулумима и уџбеницима руског језика за филологе у складу са карактеристикама датог у односу на друге високошколске образовне профиле (друштвено-хуманистички, медицински, технички, економски, природнонаучни).

Такође, поставља се хипотеза о типологији односа између либијске (односно, арапске у ширем смислу) и руске вербаслне и невербалне комуникацвионе културе, где се уочавају: 1. непостојање националних специфичности (идентичност конфронтираних појава и елемената двеју комуникационих култура);

2. постојање националних специфичности – а) неподударање појединих норми, средстава, традиција конфронтираних комуникационих култура, б) ендемичност комуникационих обележја унутар једне од конфронтираних комуникационих култура, и в) комуникациону лакунарност. Покушаћемо да сваку од ових категорија илуструјемо примерима који су издвојени комплексним и систематским конфронтирањем руске и либијске (и арапске у ширем смислу) комуникационе културе по ситуационом и параметарском моделу.

5. очекивани резултати

Новина овог дисертационог истраживања и његов допринос лингводидактичкој теорији састојали би се у: 1. интегралном проучавању лингвокултуролошког нивоа наставе руског језика у филолошком профилу на нивоу његових конституенти (узуса, нееквивалнентне лексике, лексике са конотацијом, архаизама, историзама, фразеологизама, паремија, говорне етикеције, норми, традиција и правила вербалног и невербалног комуникационог понашања) - сваке понаособ и у њиховој међусобној повезаности; 2. комплексном приступу лингвокултуролошким садржајима наставе у димензијама екстензитета, интензитета и редоследа (на једном месту били би анализирани сви аспекти лингвокултурологије који подлежу дидактичком транспоновању и који су предмет усвајања у високошколском филолошком профилу); 3. комплексној и системској анализи лингвокултуролошког аспекта наставних програма, уџбеника и приручника руског језика за факултете филолошког профила; 4. јединству теоријско-концепцијске (пројективне) и евалуационе анализе; 5. усмерености истраживања на либијско језичко и социокултурно окружење.

Апликативна вредност предложеног истраживања састојала би се у оптимизацији конструисања и експертизе наставних планова, програма, уџбеника и приручника из лингвокултурологије руског језика за студенте филолошких факултета у либијској говорној и социокултурној средини.

6. план рада

Дисертација ће имати следећу композициону структуру: 1. Уводне напомене (опсег рада, потреба овога рада, методолошки приступ); 2. Лингвокултурема и лингвокултуролошко поље као предмет изучавања на филолошким срудијама у либијској говорној и социокултурној средини; 3. Руска комуникациона култура, њене конституенте и модели дескрипције и анализе (ситуациони, параметарски, аспекатски) из фундаментачлне и апликативне перспективе; 4. Ситуациони модел анализе руске националне комуникационе културе за потребе студената филологије у либијског говорној и социокултурној средини – синхронијски и дијахронијски, монолингвални и конфронтациони аспекти; 5. Лингвокултуролошки потенцијал лексике реалија (нееквивалентна лексика, лексика са конотацијом, историзми, архаизми) и ономастичке лексике руског језика (теоријски аспекти и лингводидактичка примена у либијској говорној и социокултурној средини). Асоцијативна поља лексема са лингвокултуролошког становишта (тероријски аспекти и лингводидактичка примена). 6. Лингвокултуролошки потенцијал фразеологије, афористике, паремиологије руског језика (теоријски аспекти и лингводидактичка примена. 7. Лингвокултуролошки потенцијал текста. Прагматични и пројективни текстови у настави руског језика у либијској средини (одабир, принципи адаптације / конструисања, обрада, линквокултуролошко коментарисање у уџбенику и у наставном процесу).

7. методе истраживања

С обзиром да анализа има теоријско-концепцијски и евалуациони карактер, сматрамо да *индуктивно-дедуктивни* приступ најбоље одговара овој врсти истраживања. *Индукција* ће бити примењена у практичном делу испитивања које полази од студијских курикулума на више факултета у Либији, док *дедукција* преовладава у теоријском делу рада.

У раду се примењују *дескриптивни* и *каузални метод* и *техника компаративне анализе. Дескриптивни метод* користићемо приликом анализе студијских планова и програма, уџбеника и приручника по којима се изводи настава лингвокултуролошких аспеката руског језика на студијама филологије у либијској говорној и социокултурној средини, а с обзиром на то да ћемо се бавити њиховим поређењем (подударности, сличности и разлике) у оквиру поменутог метода биће присутна и техника *компаративне анализе.*

Каузални метод помоћи ће откривању узрочно-последичне повезаности теоријске и практичне наставе лингвокултурологије на студијама филологије у либијској говорној и социокултурној средини на нивоу њихове организације и међусобних односа са станивишта курикуларне и уџбеничке теорије.

Као *узорак* користиће се важећи курикулуми русистичких катедри са подручја Либије, као и уџбенике и приручнике намењене студентима русистике у поменутој средини.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ КАНДИДАТА: Предложена тема поседује научну новину, актуелност, теоријско-методолошку фундираност, изразиту апликативну вредност и стога је подобна за докторско истраживање.

НАПОМЕНА: Кандидат је предавач Катедре русистике Филолошког факултета Универзитета у Триполију, не влада активно српским језиком, и зато ће теза бити писана на руском језику.

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је Али Лахвал, мастер филолог, подобан за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема " ЛИНГВОКУЛЬТУРОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ОБУЧЕНИЯ РУССКОМУ ЯЗЫКУ СТУДЕНТОВ-ФИЛОЛОГОВ В ЛИВИЙСКОЙ АУДИТОРИИ (ЛИНГВОКУЛТУРОЛОШКИ АСПЕКТИ НАСТАВЕ РУСКОГ ЈЕЗИКА ЗА СТУДЕНТЕ ФИЛОЛОГИЈЕ У ЛИБИЈСКОЈ ГОВОРНОЈ И СОЦИОКУЛТУРНОЈ СРЕДИНИ)" подобна за израду докторске дисертације у области социолингвистике.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Ксенија Кончаревић подобан/на за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Али Лахвала и предложене теме докторске дисертације "ЛИНГВОКУЛЬТУРОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ОБУЧЕНИЯ РУССКОМУ ЯЗЫКУ СТУДЕНТОВ-ФИЛОЛОГОВ В ЛИВИЙСКОЙ АУДИТОРИИ (ЛИНГВОКУЛТУРОЛОШКИ АСПЕКТИ НАСТАВЕ РУСКОГ ЈЕЗИКА ЗА СТУДЕНТЕ ФИЛОЛОГИЈЕ У ЛИБИЈСКОЈ ГОВОРНОЈ И СОЦИОКУЛТУРНОЈ СРЕДИНИ)". а да се за ментора именује др Ксенија Кончаревић, ред. проф. Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА
КОМИСИЈЕ

1. Др Ксенија Кончаревић, ред. проф., Филолошки факултет Универзитета у Београду

2. Др Јелена Гинић, доцент, Филолошки факултет Универзитета у Београду

3. Др Вера Белокапић-Шкунца, ванр. проф. у пензији, Филолошки факултет Универзитета у Београду

4.

5.